

מגילת אסתר

התגליות שמעולם לא נחשפו

התגליות ♦ הממצאים ♦ ההוכחות



הגאון רבי זמיר כהן לוקח אתכם למסע עוצר נשימה
אל העבר ההיסטורי והמרתק שנחשף אלינו
מבטן האדמה על תקופת מגילת אסתר

בהוקרה מארגון 'הידברות'



הידברות
www.hidabrot.org

פתח דבר

- האם מגילת אסתר התרחשה בפרס המוכרת לנו? • אם כן, מתי זה קרה, ואיך? • האם נמצאו שרידים היסטוריים מאותה תקופה? • מי היה המלך אחשוורוש ואיזה תפקיד מילאו בחצרו המן ומרדכי? • ובכלל, כיצד נראה ארמונו, שתואר בהרחבה במגילה?

עם ישראל, מאמינים בני מאמינים, אינם זקוקים לעדויות היסטוריות ממקורות זרים ולממצאים ארכיאולוגיים לחיזוק אמינותם של הכתובים. עדות התורה נאמנת עלינו יותר מכל עדות חיצונית או ממצא מכל סוג שיהיה.

עם זאת, בעולם המחקר ההיסטורי והארכיאולוגי, מגילת אסתר עומדת בעיצומו של מחקר מרשים שנמשך כבר למעלה ממאה שנים. שכן בהיות המגילה רוויה בפרטים הנוגעים לאותה תקופה, כגון שמות אופייניים של בני אדם, מידע אודות המתחם המלכותי בשושן, פריטי ריהוט וכלים מיוחדים, חוקים שהיו מקובלים באותם ימים, רקע נרחב על התקופה בשלל היבטים ועוד, ניתן לשאוב ממנה ידיעות רבות ולזהות אותן בבירור בתגליות הארכיאולוגיות.

אמנם, החוקרים מצאו בתעודות שונות ובחפירות ארכיאולוגיות - שנמשכות למעשה עד ימינו אנו - חומר רב המקביל לתיאור המופיע במגילה. חומר העולה מתוך העפר, וחושף לנגד עינינו בזמן הזה את אשר ראו אנשי אותו הדור בימים ההם, בבחינת הכתוב: "אָמַת - מֵאָרֶץ תְּצַמַח".

כדי להעשיר את המגילה, צירפנו אליה בהרחבה את החלקים הרלוונטיים מתוך סט ארכיאולוגיה תנ"כית של הגאון רבי זמיר כהן (חמישה כרכים, בהוצאת הידברות). מדובר בסדרת ספרים שהכתה בתדהמה את עולם המדע, והציגה תוכן מרתק, מלווה בתיעוד ייחודי ובחשיפות מטלטלות. בכירי הארכיאולוגים בעולם מצביעים בבירור על כך שעל פי העובדות והממצאים, כל הנאמר בתנ"ך תואם אחד לאחד את המציאות ההיסטורית, כפי שהיא נגלית לעיניהם.

**קריאה מהנה ופורים שמח!
ארגון "הידברות"**



ברכות המגילה

לפני קריאת המגילה מברך החזן בעמידה, וגם הקהל יעמדו
בשעת הברכה ויכונו לצאת ידי חובת הברכה והקדיאה

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא
מִגִּלָּה:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁעָשָׂה גִּסְיִם לְאַבְוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:**

בקריאת המגילה ביום, אין מברכים שהחיינו

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי
הַזֶּה:**

א וַיְהִי בַיּוֹם אַחֲשֵׁרוּשׁ הוּא אַחֲשֵׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-
 כּוֹשׁ שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: ב בַּיּוֹם הַהֵם
 בְּשִׁבְתָּהּ | הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה:
 ג בַּשָּׁנָה שְׁלוּשׁ לַמְּלֹכֹו עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל | פָּרַם
 וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת לִפְנֵיו: ד בַּהֲרֹאתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תִּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם:
 ה וּבְמִלּוּאֵת | הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם הַנִּמְצָאִים
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדּוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּבְתָּה
 בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: ו חוֹר | כַּרְפֵּס וּתְכֵלֶת אַחוּז בַּחֲבַל־בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל-
 גְּלִילֵי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי יֶשׁ מַטּוֹת | זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהֲמַוְשֵׁשׁ
 וְדָר וּסְחָרְתָּה: ח וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלֵי זָהָב וְכֹלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים וַיִּין מַלְכוּת
 רַב כִּיד הַמֶּלֶךְ: ט וְהַשְּׁתִיָּה כְּדַת אֵין אֲנִם כִּי-כֵן | יסַד הַמֶּלֶךְ עַל
 כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כַּרְצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ: ס ט גַּם וְשְׁתֵי הַמַּלְכָּה
 עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ: כ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב-הַמֶּלֶךְ בִּיַּיִן אָמַר לְמַהוּמֵן בּוֹתָא חֲרוּבוֹנָא בְּגַתָּא
 וְאַבְגַּתָּא זֹתָר וְכַרְפֵּס שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִים אֶת-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֵׁרוּשׁ: כ"א לְהָבִיא אֶת-וְשְׁתֵי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר מַלְכוּת
 לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפְיָהּ כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הִיא:
 כ"ב וְתִמְאֵן הַמַּלְכָּה וְשְׁתֵי לְכוּא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּיַד הַסְּרִיסִים
 וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בְּעָרָה כּוֹ: כ"ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמָיִם
 יָדְעֵי הָעֵתִים כִּי-כֵן דַּבַּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-יָדְעֵי דַת וְדִין: כ"ד וְהַקְּרַב
 אֵלָיו כַּרְשֵׁנָא שְׁתָּר אַדְמָתָא תְּרִישֵׁשׁ מְרַס מְרַסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת

שְׂרִי | פָּרַס וּמְדֵי רָאִי פָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיְשָׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמְּלָכוֹת: ^{טו} כָּדָת
 מִה־לַּעֲשׂוֹת בַּמְּלָכָה וְשָׂתִי עַל | אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ
 אַחֲשֹׁרוּשׁ בְּיַד הַסְּרִיסִים: ^ס וַיֹּאמֶר מְמוּכָן מוֹמָכֵן כְּתִיב לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָהּ וְשָׂתִי הַמְּלָכָה כִּי עַל־כָּל־
 הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ: ^י כִּי־
 יֵצֵא דְבַר־הַמְּלָכָה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בְּעִינֵיהֶן בְּאֲמָרָם
 הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אָמַר לְהַבִּיא אֶת־וְשָׂתִי הַמְּלָכָה לִפְנֵינוּ וְלֹא־כָּאֵה:
^{יא} וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה | שָׂרוֹת פָּרַס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר
 הַמְּלָכָה לְכָל שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ וַכְּדֵי בְּזִיוֹן וְקֶצֶף: ^{יב} אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא
 דְּבַר־מְלָכוֹת מִלִּפְנֵינוּ וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרַס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא־
 תָּבוֹא וְשָׂתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ וּמְלַכּוֹתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ
 הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: ^{יג} וּנְשַׁמַּע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מְלָכוֹתָיו כִּי
 רַבָּה הִיא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קָטָן: ^{יד} וַיִּיטֵב
 הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדָבָר מְמוּכָן: ^{טז} וַיִּשְׁלַח
 סָפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל־עַם
 וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עַמּוֹ: ^{טז}

ב « **אַחַר** הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ זָכַר
 אֶת־וְשָׂתִי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ:
^{יז} וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו וַיִּבְקְשׂוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת
 מֵרָאֵה: ^{יח} וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינֹת מְלָכוֹתָיו וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־
 נַעֲרֵה־בְּתוּלָה טוֹבַת מְרָאֵה אֶל־שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד
 הַגָּא סָרִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתְּוֵן תְּמַרוּקֵיהֶן: ^{יט} וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר

וַיֵּטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תְּמֻלֶּךְ תַּחַת וְשָׂתִי וַיֵּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
 וַיַּעַשׂ כֵּן: ^ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְשֵׁמוֹ מְרְדֳכָי בֶן יָאִיר
 בֶּן-שֹׁמְעַי בֶּן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: ^ו אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלָה
 אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶצַּר מֶלֶךְ
 בָּבֶל: ^ז וַיְהִי אֲמֵן אֶת-הַדָּפֶסָה הַיָּא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ כִּי אֵין לָהּ אָב
 וְאִם וְהַנְּעֶרָה יִפְתַּח-תֹּאֵר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחְהָ
 מְרְדֳכָי לֹא לָבַת: ^ח וַיְהִי בְּהִשְׁמַע דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֵץ נְעֻרוֹת
 רְבוֹת אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל-יָד הַגִּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ
 אֶל-יָד הַגִּי שֹׁמֵר הַנְּשִׁימִ: ^ט וַיֵּטֵב הַנְּעֶרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו
 וַיְבַהֵל אֶת-תְּמֻרֻקִיָּה וְאֶת-מְנוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שְׁבַע הַנְּעֻרוֹת
 הָרְאיוֹת לְתַת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת-נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית
 הַנְּשִׁימִ: ^י לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עַמָּהּ וְאֶת-מִוְלָדְתָּהּ כִּי מְרְדֳכָי צִוָּה
 עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד: ^{יא} וּבְכָל-יוֹם וַיּוֹם מְרְדֳכָי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָי חֲצַר
 בֵּית-הַנְּשִׁימִ לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ: ^{יב} וּבְהִגִּיעַ
 תֹּר נְעֶרָה וְנְעֶרָה לְבוֹא | אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כָּדַת
 הַנְּשִׁימִ שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי מְרוֹקִיָּהן שְׁשֶׁה חֲדָשִׁים
 בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבְתְּמֻרוֹקֵי הַנְּשִׁימִ: ^{יג} וּבִזְוָה
 הַנְּעֶרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר וַיִּתֵּן לָהּ לְבוֹא עִמָּהּ
 מִבֵּית הַנְּשִׁימִ עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ: ^{יד} בְּעֶרֶב | הַיָּא בָּאָה וּבַכְּקַר הַיָּא
 שָׁבָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׁימִ שְׁנֵי אֶל-יָד שְׁעֵשְׂנָו סָרִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר

מתנת לאביונים
 פו ביום
 נותנים עכשיו



לתפילת הצדיקים
 בעיצומו של פורים

לחסירת שמות:

073-222-12-12

הפילגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ ביה המלך ונקראה בשם: ^{טו} ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל יד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל-ראייה: ^{טז} ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש אל-בית מלכותו בחדש העשירי הוא-חדש מבת בשנת-שבע למלכותו: ^{יז} ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ^{יח} ויעש המלך משתה גדול לכל-שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ^{יט} ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער-המלך: ^כ אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ^{כא} בימים ההם ומרדכי יושב בשער-המלך קצף בגתן ותירש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ^{כב} ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ^{כג} ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: ^{כד}

« **אחר** | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: ^ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך ברעים ומשתחוים להמן כי-בן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ^ג ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר



את מצות המלך: ד ויהי פאמרם באמרם כתיב אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן להאזין לראות היעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר הוא יהודי: ה וירא המן פראין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ו ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: ז בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום א ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ס ויאמר המן למלך אחשורוש ישגו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: ט אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנני המלך: י ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האנגי צרר היהודים: יא ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשורוש ואל המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם בלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך:

מתנות לאביונים בו ביום

למיני הרה"ג זמיר כהן שליט"א
לשליח האישי שלכם לקיום המצווה

073-222-12-12



**הרגע הנכון
זה עכשיו!**

י וַנְשַׁלֹּחַ סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמְּלָךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זֶקֶן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשֵׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: יא פֶּתַחֲשֵׁן הַכְּתָב לְהַנְתִּין דַּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהִיזוֹת עֲתָדִים לַיּוֹם הַזֶּה: יב הָרָצִים יֵצְאוּ רְחוּפִים בְּדַבַּר הַמְּלָךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמְּלָךְ וְהַמֶּן יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהַעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָדָנֶצַּר: יג

ד וּמְרַדְּכִי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכִי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַיֵּצֵא בַתּוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַיַּעֲקֹה גְדוּלָּה וּמְרָה: יד וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמְּלָךְ כִּי אֵין לְבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמְּלָךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: טו וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַת הַמְּלָךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוּל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפָּד שָׂק וַאֲפֹר יֵצַע לְרַבִּים: יז וַתְּבוֹאנָה וּתְבוֹאִינָה כְּתִיב נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסִיָּה וַיִּגִּידוּ לָהּ וַתַּחֲלֹחַל הַמְּלָכָה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְּכִי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל: יח וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתְּדָּ מִסָּרִיסֵי הַמְּלָךְ אֲשֶׁר הָעֵמִיד לִפְנֵיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל-מְרַדְּכִי לְדַעַת מַה-זֶּה וְעַל-מַה-זֶּה: יט וַיֵּצֵא הַתֵּדָּ אֶל-מְרַדְּכִי אֶל-רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמְּלָךְ: כ וַיִּגְדְּלוּ מְרַדְּכִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת פְּרִשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשִׁקוֹל עַל-גִּנְיֵי הַמְּלָךְ בַּיהוּדִים כִּיהוּדִים כְּתִיב לְאַבְדָּם: כא וְאֶת-פֶּתַחֲשֵׁן כְּתַב-הַדַּת אֲשֶׁר-נִתַּן בְּשׁוֹשֵׁן לְהַשְׁמִידָם נִתַּן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל-הַמְּלָךְ לְהַתְּחַנֵּן-לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל-עַמָּה: כב וַיָּבֹאוּ הַתֵּדָּ וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכִי: כג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתְּדָּ וַתִּצְוֶהוּ אֶל-מְרַדְּכִי: כד כָּל-עַבְדֵי הַמְּלָךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמְּלָךְ יָדְעִים

אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר-יָבֹוא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר
 לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שַׂרְבִיט
 הַזֶּהָב וְחַיָּה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: ^ב וַיִּגְדּוּ
 לְמֶרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: ^ג וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר אֶל-תְּדַמִּי
 בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים: ^ד כִּי אִם-הִחְרַשׁ תַּחְרִישִׁי
 בַּעַת הַזֹּאת רוּחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אֲחֵר וְאֶת וּבֵית-אֲבִיךָ
 תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם-לָעַת כָּזֹאת הִנְעַת לְמַלְכוּת: ^ה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
 לְהָשִׁיב אֶל-מֶרְדֳּכָי: ^ו לֵךְ כְּנוּם אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן
 וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם-אֲנִי
 וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת וּכְאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי
 אֲבַדְתִּי: ^ז וַיַּעֲבֵר מֶרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

ה « וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר
 בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
 עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת: ^ב וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ
 אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ
 לְאֶסְתֵּר אֶת-שַׂרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ
 הַשַּׂרְבִיט: ^ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-
 חֲצִי הַמַּלְכוּת וַיִּנְתֵּן לָךְ: ^ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבֹוא
 הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לָּו: ^ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־רוּ
 אֶת-הָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-
 עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: ^ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַיַּיִן מַה-שְּׂאֵלְתְךָ וַיִּנְתֵּן
 לָּךְ וּמַה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת וַתַּעֲשֵׂ: ^ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר
 שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי: ^ח אִם-מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב

לָתֵת אֶת־שְׂאֵלֹתַי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן אֶל־
הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: ^ט וַיֵּצֵא הָמֶן
בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמִיחַ וּמוֹכַב לֵב וְכִרְאוֹת הָמֶן אֶת־מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הָמֶן עַל־מֶרְדֳּכָי חֲמָה: ^י וַיִּתְאַפֵּק הָמֶן
וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת־אֲהֵבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: ^{יא} וַיְסַפֵּר
לָהֶם הָמֶן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בְּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת
אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׁרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: ^{יב} וַיֹּאמֶר הָמֶן אַף לֹא־הִבִּיֵּאתָ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ כִּי אִם־אוֹתִי
וְגַם־לְמָחָר אֲנִי קָרוֹא־לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ: ^{יג} וְכִלְזָה אֵינְנָה שׂוֹה לִי בְּכָל־
עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מֶרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: ^{יד} וְתֹאמַר
לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲהֵבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר |
אָמַר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת־מֶרְדֳּכָי עָלָיו וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה
שְׂמִיחַ וַיִּיטֵב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמֶן וַיַּעַשׂ הָעֵץ: ^{טו}

בְּלִילָה ^{טז} הַהוּא גִּדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִבִּיא אֶת־סֵפֶר
הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִיו נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

^{טז} וַיִּמְצֵא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֳּכָי עַל־בְּגַתָּנָא וְתִרְשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בְּקִשּׁוֹ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ: ^{יז} וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וּגְדוּלָה לְמֶרְדֳּכָי עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ
מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דָּבָר: ^{יח} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בְּחָצֵר וְהָמֶן בָּא
לְחָצֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לְמֶלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת־מֶרְדֳּכָי עַל־
הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ: ^{יט} וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמֶן עֹמֵד
בְּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: ^כ וַיָּבֹאוּ הָמֶן וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת

בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֶמֶן בְּלִבּוֹ לְמִי יִחַפֵּץ הַמֶּלֶךְ
 לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר הֶמֶן אֶל-הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ה' יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבִשְׁבוּ הַמֶּלֶךְ וְסוּם אֲשֶׁר
 רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן בְּתֵר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: וְנָתַן הַלְבוּשׁ
 וְהַסּוּם עַל-יַד אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּשׁוּ אֶת-הָאִישׁ
 אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוּם בְּרֹחוֹב הָעִיר וְקִרְאוּ
 לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְהֶמֶן מַהֵר קַח אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוּם כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה-כֵן
 לְמֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּפְּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ: י' וַיִּקַּח הֶמֶן אֶת-הַלְבוּשׁ וְאֶת-הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ אֶת-מֶרְדֵּכִי
 וַיִּרְכִּיבֵהוּ בְּרֹחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
 חָפֵץ בִּיקְרוֹ: י"ב וַיֵּשֶׁב מֶרְדֵּכִי אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן נָדַחַף אֶל-בֵּיתוֹ
 אָבֵל וְחַפּוּי רֹאשׁ: י"ג וַיְסַפֵּר הֶמֶן לְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל-אֹהֲבָיו אֵת כָּל-
 אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מֶרְדֵּכִי
 אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא-תוּכַל לוֹ כִּי-נָפּוּל תְּפּוּל לְפָנָיו: י"ד עוֹדֵם
 מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלּוּ לְהִבְיֹא אֶת-הֶמֶן אֶל-
 הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

« **וַיָּבֵא** הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן לְשֵׁתוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: י"ה וַיֹּאמֶר
 הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיּוֹם מַה-



למיני הרה"ג זמיר כהן שליט"א
 לשליח האישי שלכם לקיום המצווה

073-222-12-12



**סיפור המגילה
 הוא היסטורי
 סיפור האביונים
 הוא עצוב**

שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: ג ותען אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: ד כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנוק המלך: ה ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי-זה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: ו ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: ז והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל-גנת הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך: ח והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: י ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שככה: ס

ה **כ** **בַּיּוֹם** הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הַמֶּן צָרָר הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים כְּתוּב וּמְרַדְכֵי כָּא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא-לָהּ: יא ויסר המלך את-טבעתו

<p>מתנות לאביונים בו ביום נותנים עכשיו</p> 	<p>לתפילת הצדיקים בעיצומו של פורים לחסירת שמת: 073-222-12-12</p> 
---	---

אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָה לְמַרְדֳּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מַרְדֳּכָי עַל־בֵּית
הַמֶּן: ס וַתּוֹסֵף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּל לְפָנָי רַגְלָיו וַתִּבְדָּךְ
וַתִּתְחַנֵּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רַעַת הַמֶּן הָאֲנָנִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב
עַל־הַיְהוּדִים: ה וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֵת שְׂרָבֵט הַזֶּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר
וַתַּעֲמֵד לְפָנָי הַמֶּלֶךְ: ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצְּאֵתִי חַן
לְפָנָיו וְכִשֶׁר הִדְבַּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו יִכְתָּב לְהָשִׁיב אֶת־
הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבְתֵּת הַמֶּן בֵּין־הַמְּדַתָּא הָאֲנָנִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֵּי אֶת־
הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: ו כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּרַעְיָה
אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֵּן מוֹלַדְתִּי: ס
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרֵשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדֳּכָי הַיְהוּדִי הַגֵּה
בֵּית־הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ
בַּיְהוּדִים בַּיְהוּדִים כְּתוּב: ח וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כְּפֹטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם
הַמֶּלֶךְ וַחֲתֹמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כָתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ
וְנִחַתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהָשִׁיב: ט וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי־הַמֶּלֶךְ בַּעַת־
הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֲדָשׁ סִיּוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתַּב
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מַרְדֳּכָי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֵל הָאֲחַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת
וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר | מֵהַדּוֹ וְעַד־כּוּשׁ שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלָשָׁנוֹ וְאֶל־הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם
וְכָלשׁוֹנָם: י וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׂוּרֵשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי
הָרַמְכִים: יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים | אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וְעִיר לְהַקְהֵל
וּלְעַמֵּד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגַּ (י"ג לְהַרְגַּ) וּלְאַבְדֵּי אֶת־כָּל־חַיִל עַם
וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז: יב בַּיּוֹם אֶחָד בְּכָל־

מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא-
 חדש אדר: " פתשגן הכתב להנתן דת בכל- מדינה ומדינה גלוי
 לכל-העמים ולהיות היהודים היהודיים כתיב עתידים עתודים כתיב ליום הזה
 להנקם מאיביהם: " ה' הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
 ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ס ו' ומרדכי יצא
 | מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועמרת זהב גדולה
 ותכריך בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ט' ליהודים היתה
 אורה ושמחה וששן וקר: י' ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר
 מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה
 ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כִּי-נפל פחד-היהודים
 עליהם:

ט « **ובשנים** עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום
 בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום
 אשר שברו איבי היהודים לשלום בהם ונהפוך הוא אשר ישלמו
 היהודים המה בשנאייהם: ג נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות
 המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם
 (" בפניהם) כִּי-נפל פחדם על-כל-העמים: ג וכל-שרי המדינות
 והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-
 היהודים כִּי-נפל פחד-מרדכי עליהם: ד כִּי-גדול מרדכי בבית המלך

מקדימים ונותנים עכשיו,
 מתנות לאביונים
073-222-12-12



מחר
זה מאוחר!

וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינֹת כִּי־הָאִישׁ מְרֻדְכֵי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ה וַיָּבֹאוּ
 הַיְהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מִפֶּת־חֶרֶב וְהָרַג וְאֶבְדָּן וַיַּעֲשׂוּ בְשֵׁנֵיהֶם
 כְּרִצּוֹנָם: ו וּבְשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ:
 ז וְאֵת | פֶּרְשֵׁנְדָתָא וְאֵת | דִּלְפּוֹן וְאֵת | אֶסְפֶּתָא: ח וְאֵת | פּוֹרְתָא
 וְאֵת | אֲדִלְיָא וְאֵת | אֲרִידְתָא: ט וְאֵת | פֶּרְמִשְׁתָּא וְאֵת | אֲרִיסֵי וְאֵת
 | אֲרִדֵי וְאֵת | וַיִּזְתָּא: י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן בֶּן־הַמְּדָתָא צֶדֶר הַיְהוּדִים
 הָרְגוּ וּבְבֹזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפֵּר הַהֵרוּגִים
 בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשַׁן
 הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֶבֶד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן
 בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מָה עָשׂוּ וּמָה־שָׂאֲלָתְךָ וַיִּנְתֶּנּוּ לָךְ וּמָה־בִּקְשָׁתְךָ
 עוֹד וַתַּעֲשׂ: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֶּן גַּם־מָחָר
 לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הַמֶּן יִתְּלוּ
 עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּנְתֶּן דָּת בְּשׁוֹשַׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת
 בְּנֵי־הַמֶּן תָּלוּ: טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְהוּדִים הַיְהוּדִים כְּתוּב אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן גַּם בַּיּוֹם
 אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבֹזָה לֹא
 שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ |
 וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוּחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרַג בְּשֵׁנֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלְפִי
 וּבְבֹזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יז בַּיּוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוּחַ
 בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוּ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יח וְהַיְהוּדִים וְהַיְהוּדִים
 כְּתוּב אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשַׁן נִקְהֲלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוּ וּבְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוּ וְנוּחַ
 בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּוּ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים
 הַפְּרָזִים הַפְּרוּזִים כְּתוּב הַיְשָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר
 לְחֹדֶשׁ אָדָר שִׁמְחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

כ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים
 אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש הקרוכים והרחוקים: כא לקים
 עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-
 חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: כב כימים אשר-נחו בהם היהודים
 מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאכל ליום
 טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש לרעהו
 ומתנות לאבינים: כג וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת
 אשר-כתב מרדכי אליהם: כד כי המן בן-המדתא האנגי צרר כל-
 היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם
 ולאבדם: כה וכבאה לפני המלך אמר עם-הספר ישוב מחשבתו
 הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-
 העץ: כו על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-
 כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם: כז קימו
 וקבל היהודים | עליהם | ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא
 יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה
 ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו
 מתוך היהודים וזכרם לא-יסוף מוֹרְעִים: ס וכתב אסתר המלכה
 בת-אביחיל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת הפרים
 הזאת השנית: ט וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים
 ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: טא לקים את-ימי
 הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר

המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הצמת וזעקתם:
 לַבּ וּמֵאִמֵּר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר: ס

א **וַיֵּשֶׁם** הַמֶּלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ אַחֲרֵשׁ כְּתִיב | מִס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם:
 ב וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרַדְּכֵי
 אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלְּוֹאֵהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 מְדֵי וּפְרָס: ג כִּי | מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אֶחְשֵׁרוּשׁ וְגָדוֹל לַיהוּדִים
 וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוּ דִרְשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם לְכָל-זֶרְעוֹ:



אחד קריאת המגילה גוללה ואחד-בכך מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָרַב אֶת דִּיבְנוּ.
 וְהִדִּן אֶת דִּינֵנוּ. וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמַתְנוּ. וְהַמְשִׁילֵם
 גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. וְהַנִּפְדֵּע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי. הַנִּפְדֵּע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

אחד-בכך אומדים:

אָרוּר הָמֶן בָּרוּךְ מְרַדְּכֵי. אָרוּרֵה זֶרֶשׁ בְּרוּכָה אֶסְתֵּר. אָרוּרִים
 כָּל הַדְּשָׁעִים בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְגַם חֲרֻבּוֹנָה זְכוּד לְטוֹב:
 (שֶׁשׁ פְּעָמִים)

מתנות לאביונים בו ביום

למינוי הרה"ג זמיר כהן שליט"א
 לשליח האישי שלכם לקיום המצווה

073-222-12-12



**הרגע הנכון
 זה עכשיו!**

מיהו המלך אחשורוש?

חשובות על המלך אחשורוש ותקופתו מדבריהם של היוונים הקדמונים, להם היה מידע רב אודותיו בעקבות הקרבות המרים שניהל נגדם בראש צבאו האדיר.

מהמקורות ההיסטוריים עולה כי חשיארש היה בנו של דָרְיוֹשׁ, אך לא היה יורש העצר, ולמרות זאת הצליח להדיח את קודמיו ממעמדם והוכתר למלך. ידיעות אלו משתלבות היטב ומתיישבות יפה עם מאמרי חז"ל הנראים כסותרים. שכן במדרש ו"בתרגום שני" מוזכר אחשורוש כבנו של דרויש, ואילו בתלמוד כתוב שאחשורוש "מלך מעצמו - דלא חזי למלכותא, וממונא יתירא הוא דיהב, וקם".

דברי התלמוד נוסחו בדיוק רב. לא נאמר שאחשורוש לא היה מזרע המלוכה, אלא שלא היה ראוי למלוכה. כלומר, הוא לא היה המועמד הטבעי להיות מלך, אלא היה מי שקדם לו, ובכל זאת הצליח לסלול את דרכו לכס המלכות באמצעות שוחד רב.

מגילת אסתר פותחת בזיהויו של המלך שבתקופתו התרחשו המאורעות הכתובים בה, והיא מציינת את גבולתיה של ממלכתו.



המלך הפרסי חשיארש הראשון, הוא אחשורוש. בתבליט שנמצא בחורבות ארמונו בפרספוליס. למלכי פרס היו ארמונות ענק במספר ערים.

רוב החוקרים מזהים את המלך אחשורוש המוזכר במגילה עם המלך הידוע בהיסטוריה הפרסית בשם חִשְׂיָאֲרֶשׁ הראשון, ששלט באימפריה הפרסית הקדומה (הנקראת בלשון החוקרים: האימפריה האַחֲמֵנית).

השם "חשיארש" מופיע על ממצאים ארכיאולוגיים רבים מאותה תקופה, והוא נהגה בפרסית באופן מסוים, ובעברית בהגייה שונה מעט. יצוין כי במגילה עצמה שמו של אחשורוש נכתב לעיתים אחשורש ופעם אחת נכתב כאחשרש, אך נקרא תמיד אַחֲשֶׁרֶשׁ. מלבד הדמיון בשם חִשְׂיָאֲרֶשׁ - אחשורוש, ישנן סיבות נוספות לזיהו זה, שעל חלקן נעמוד בהמשך.

היוונים כינו את חשיארש בשם כֶּסְרֶסְסֶס הראשון, כהרגלם לשנות שמות ולהשתמש רבות באות ס' בשפתם. באמצעות זיהו זה ניתן לשאוב ידיעות



מטבעות זהב בשם אדרכמן, או אדרכון, שהיו בשימוש בפרס בזמנם של אחשורוש ודריוש. משמעות השם היא "דורך קשת". על המטבע מוטבעת דמות המלך עם קשת, חיצים וחנית.



טבעות-חותם עם השם "אחשורוש" שנמצאה בבית האוצר בארמון המלך בפרספוליס. המלך נראה בצד ימין, כתר על ראשו, שתי ידיו מורמות ואוחזות באריות.

מתנות לאביונים
בִּימֵינוּ
נותרים עכשיו

לתפילת הצדיקים
בעיצומו של פורים

לחסידת שמות:
073-222-12-12

מנהגי המשתה המלכותי בפרס

והנה בחפירות הארכיאולוגיות שנערכו בארמונות האימפריה האחמנית נמצאו גביעי זהב ענקיים, בעלי צורות משונות, שהעלו תמיהה רבתי בלב כל הרואה אותם: וכי איזה אדם שותה יין בגביע ענק כזה? ואם יש תמהוני שחפץ בכך, הרי בוודאי אין הוא נמנה על כבדי העם. מדוע אם כן יצרו את הגביעים מזהב?

מתברר אפוא כי אלו הם אותם גביעים ששימשו עבור אותו נוהג אכזר שרווח במשתאות הוללות של מלכי פרס, מלבד במשתה אחשוורוש, וכעדות חז"ל. נמצאו גם קערות מזהב כלים בצורות אחרות ששימשו לשתיה, למרות חוסר הנוחות שבדבר. והרי זה כדברי התלמוד הבבלי, שמעיר כי כלי השתיה במשתה היין של אחשוורוש היו בצורות משונות וחריוגות.

יצוין כי גם היווני אריסטופנס שחי זמן מה לאחר תום עידן השלטון הפרסי, מתאר את משתה הפרסים במילים הבאות: "הם היו מכריחים את האורחים לשתות יין חי ומתוק מכוסות זהב". אלא שאינו מציין את גודלן העצום של כוסות הזהב, אשר עלו לאחרונה מן העפר והתגלו. כנראה שעקב הזמן הרב שחלף מאז מלכות פרס, לא הגיע פרט זה לידיעתו.

נאמר במגילת אסתר: "וְהִשְׁתִּיחַ כְּדָת, אֵין אֹנֶס".

כלומר, והשתיה כחוק, שאין להכריח או להפציר באדם לשתות.

אדם בן זמננו הקורא פסוק זה תמה: האם יש לחוקק חוק מיוחד האוסר להכריח אדם לשתות יין?

אולם במדרש מבואר שלקראת משתה גדול זה, בו ביקש המלך אחשוורוש בכל מאודו לשמח את אנשי המלוכה, ביטל המלך נוהג מלכותי קדום, שהיה כה מושרש במשתאות הארמון, עד שהמלך נאלץ לחוקק חוק חדש כדי לבטלו.

לפי הנוהג המקובל, כדי להגביר את שמחת ההוללות של השרים ואנשי החצר הרבים, בתחילת המשתה היתה מובאת כוס זהב ענקית מלאה ביון חי וחזק, ושר המשקים היה מוסמך על פי חוק לבחור באחדים מהמוזמנים מנכבדי המלוכה, ולא לפי כל אחד ואחד מהם לשתות כוס מלאה עד תומה. המטרה בכך היתה להפוך חלק מהמוזמנים לחסרי דעת במשתה, והכל היו משחקים בהם ומתלוצצים עליהם. האומלל שעלה בגורל לא יכול היה לסרב, וחויב לשתות את כל הכוס גם אם היה נחלה או מת כתוצאה מכך.

הנה לשון המדרש:

"כך היה תכסיס [מנהג] של פרס: היה להם כוס גדול מחזיק שלשים שמציות [מידת נפח פרסית],

והוא נקרא 'פתקא'. והם משקים בו לכל אחד ואחד. אפילו הוא מת, אפילו הוא משתגע - הוא שותה. ומי שהוא שר המשקים, היו גדולי פרס מעשירים אותו: שהגדולים של מסובין רומזים [בעת המשתה, שלא יפנה אליהם עם הכוס הגדולה], ונותנין לו כמה דינרין של זהב שלא להשקותו בו. אבל אחשוורוש לא הכניס אותו הכוס בסעודתו. אמר: מי שהוא רוצה לשתות ישתה".

וזהו ביאור הכתוב במגילה "והשתיה כדת - אין אונס": "והשתיה כחוק החדש - שאין להכריח לשתות".



גביע ענק וקערה מזהב, ששימשו לשתיה במסיבות מלכי פרס ומדי





שרידי ארמון אחשוורוש
בשושן, כיום. נבנה על
גבי רֶקָה גבוהה.

מראה חלקי של שרידי קירות ארמון
אחשוורוש בשושן, כיום.
הבניין הגבוה מימין נבנה על ידי
הארכיאולוגים, למגוריהם.



האימפריה הפרסית בתקופת אחשוורוש
במפה מופיעות המדינות העיקריות. כוש היתה מדינה בגבול מצרים, כיום בסודאן וסביבותיה.

**מקדימים ונותנים עכשיו,
מתנות לאביונים**
073-222-12-12



**מחר
זה מאוחר!**



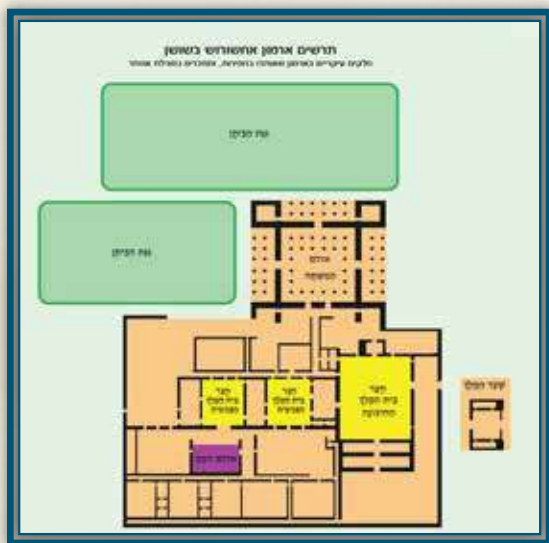
כך נראה הארמון הפרסי

- "בית המלך"
 - אולם הכס, מקום "כסא מלכותו"
 - אולם "המשתה"
 - "שער המלך"
 - "גנזי המלך"
 - "בית הנשים"
 - "חצר בית הנשים"
 - "חצר בית המלך החיצונית"
 - "חצר בית המלך הפנימית"
 - "גנת הבית"
 - "רחוב העיר"
- ועוד.

במגילה מוצג גם תיאור מפורט שעוסק בארמונו של המלך. פרטים אלו נתגלו בחפירות הארכיאולוגיות, וכפי שכתבו החוקרים:

"מחבר המגילה הכיר כהוגן את שושן הבירה ואת חצר המלך על כל חלקיה, כגון את החצר החיצונית, את החצר הפנימית, את בית המלכות, והוא האפדן שעמד על עמודים והיה פתוח לחצר הפנימית, כפי שנתגלו לנו מחדש על ידי החפירות שנערכו כאן על ידי הצרפתיים."

עם התקדמות המחקר הארכיאולוגי אודות פרס ומדי התברר כי מלכי האימפריה וביניהם אחשורוש בנו לעצמם ארמונות ענק מפוארים בערים שונות, על פי עקרון אדריכלי דומה - בשושן, בפרספוליס, באַחֶמֶתָא ובפַּאסַרְגָּדָה.



הארמון בשושן נבנה מלבני טיט שרופות ולכן רובו לא עמד בפגעי הזמן ובהרס מהמלחמות שהיו באזור, כולל מלחמת איראן-עירק בשנות השמונים של המאה העשרים.

אולם חלקים ממנו כן שרדו, והארכיאולוגים הצליחו לזהות למה הם שימשו. בנוסף, ארמון ומספר אגפים ממנו השתמרו במידה זו או אחרת עד היום. עובדה זו סייעה בידי החוקרים ללמוד גם על צורת הארמון בשושן, ורבים מהמבנים שזוהו בו מקבילים לחלוטין למבנים ולמקומות המוזכרים במגילה:

למיני הרה"ג זמיר כהן שליט"א
לשליח האישי שלכם לקיום המצווה

073-222-12-12



המגילה מרגשת?
לחת לאביונים
זה עוד
יותר מרגש!!!



בו ביום



מתנות לאביונים

ממשיכים את המסורת:

נותנים מתנות לאביונים רק דרך הידברות,
הגאון רבי זמיר כהן שליט"א יהיה השליח
המיוחד שלכם לקיום המצווה, והמערך המקצועי
של הידברות יטפל בתרומה שלכם ויוודא שהיא
תגיע לידיהם של העניים והנזקקים - בו ביום!!!



לקיום המצווה בהידור: חייגו עכשיו
073-222-1212

או כנסו לאתר הידברות